

13 — Okupljali su se na Sušičkom i govorili odvratne reči

Sušičko polje bilo je nadomak ružičaste nuklearne elektrane u kojoj je radio Katapult i jedne lepe bogomolje namenjene svima, a reči koje su bezuspešno pretakali u rečenice bile su tuđe i bilirubinske. A hteli su oni, više od svega i vrlo žarko da steknu veštinu lepog besedništva. Zato su se i okupljali na Sušičkom svakog dana u vreme katoličke mise; po dnevnom svetlu jer se boje stvorenja iz mraka; uvek u isto vreme, jer zadojeni su sujeverjem.

Sebe su nazivali Piscima. Različiti međusobno po Jungu, u veroispovesti i usnulosti likvora malo su voleli jedni druge. Nisu se čak ni poštovali. Okupljali su se na tom polju godinama samo da bi jači slabijeg unižavao. Njihove rasprave nekad su bile nedopustivo beskrupulozne. Najjači su bili uvek vraški u pravu a slabiji se koprcali po zemlji sve dok nedaleka crkva nije odzvonila kraj bogoslužnju.

— Ti glupa, jebena pičkurino. Ti, Z-Osam, tebi govorim idiote! Maločas si me stajao četiri rečenice. Šta ćeš da uradiš povodom toga, čmaruljo?!

— Zar ti B-Papučo nisi konzervativac?

— Naravno da sam konzervativac, derište!

— A, pa, prilično dobro pušiš za jednog konzervativca.

Oni su, naravno, pokušavali da rečenicama nazovu svoje najdalje umne domete, no bile su beskorisne — buka mušica.

Neki Pisci su nosili šešire, vrlo retki bili su žene, a prostodušni pristupali su skupovima potpuno nagi.

Jedan od nagih bio je i S-Katapult. Svi su imali nadimke, a Katapult je svoj zaradio plahovitom prirodom. Nosio je neobično dugu kosu za muškarca, izraz ugnjetavanog na licu i na okupljanjima drugovao sa S-Grkinjom, koji je bio muškarac, ali su ga tako prozvali nakon što se za kratko vreme dosta udebljao. On nije bio nag, pa se odećom skrivao.

Katapult se, istina, razlikovao po koječemu od svojih sadrugova. Imao je nečeg montenjskog u sebi. Osećao je, u stvari, znao je vrlo dobro da on Piscima ne pripada. Dugo su ga i istrajno mučile misli da je tu zalutao, da bi trebalo da je na nekom drugom mestu. To je kao kada posmatrate jedno od zdravih, neugaženih polja i ugledate onu posve čudnu biljku i pomislite kako ta biljka zasigurno pripada onoj porodici biljaka kojoj se čini da najmanje pripada i onda biste zaključili da ona možda do sada i nije otkrivena i da je njeno poznavanje od bitnog značaja za lek protiv raka—misli vam idu u tom pravcu. Kao Katapultu, tako su mu se misli posledično nizale. Razmišljao je čak i o potomstvu koje Piscima nije dozvoljeno.

Katapult je verovatno bio najnetalentovaniji među Piscima, kao što je bio i najvredniji. Iscrpno se bavio smišljanjem gorkih sintagmi, ali njegova je imaginacija naprosto bila sušna i ponekada nepostojeća.

Znali su i Pisci da je Katapult drugačiji. Prećutno, odobravajućim pogledima slagali su se među sobom u vezi sa tim. Samo, Katapult ničim stvarnim nije zaslužio da iz tog skupa ode. To oko čega su klimali jedni drugima lako se moglo ticati i njihovih ličnih uobrazilja. Nikada nisu bili načisto sa time šta čitava grupa misli o Katapultu, o tome se nije govorilo.

Sve do jednog kobnog, poznoletnjeg popodneva.

Katapult je odlučio da napusti skup.

Objašnjavao je M-Prepelici o tome kako svi oni zavise od hitrine uma, a ona ga je ismejala, jer je već dobro o tome znala i nalazila je da je smešno što o tome priča Katapult koji bi se možda i mogao pohvaliti svim svojim na svetu, osim spomenutom hitrinom.

— Ti M-Prepelice, tebe bi trebalo zvati kokoška pošto to ne umeš da shvatiš! Misliš da možeš da sebe nazivaš Piscem dok samo uvijaš kosu psrtom, a ja ti pričam o životnoj mudrosti, ti, ti...

Pokušavao je da se doseti neke reči koju je on smatrao rđavom a svi ostali poželjnom, želeo je da se utopi u to ljudstvo koje mu je prirodno bilo strano i od njega razdvojeno nesagledivom kvarnošću.

Ali Prepelica se samo smejala podrugljivo, uputivši mu pogled koji bi naterao i Arktik da se zatrese i sočnu, masnu psovku koja se ne-sputano sjurila preko njenih poganih, ljubičastih usana. Potom su svi koji su imali priliku da ga čuju učinili što i Prepelica i ubrzo se silovitost gnušanja prenela na sve okupljene Pisce. Grkinju, takođe. „Dupeglavče žalosni!” „Kosmati kuroljube” i milion najrazličitijih žargonizama ispunjavali su uho Katapulta dok je u njemu kiptao bes kroz bespomoćna otvorena usta, spremna da isporuče plesan, ali nesposobna za to.

Viknuo je Grkinji, dok je stezao amajliju, rustični predmet koji se u njegovoj porodici nasleđivao, a koji su nekada zvali nalivpero, pozvao ga da pošu odatle.

— Ti si bolji od ovoga, muka mi je da te nazivam splačinom kada ja osećam da si ti moj prijatelj. Naše je prijateljstvo onakvo kakvim ga je neki Evropljanin milion stoleća unazad opisao — dve duše spojene u jednu, a šavovi se ne vide.

...što je izazvalo salvu smeha do jecaja, zacenjivanje i valjanje gomile po umrtvljenoj travi polja koje je Katapult u sebi proklinjao onim rečima koje nije umeo da izgovori.

— Prijatelju, dobro ti stoji da u rukama imaš čvrstu, falusnu materiju. — rekao je Grkinja i na trenutak se pretvorio u demonskog, većeg nego što inače jeste, nilskog konja.

Katapult se nije skrhao. Nije mogao, on ipak nije vladao vrlim osećanjima, kao što niko tada nije, niti je zaista mislio da je Grkinja njegov pironovski, doživotni prijatelj. Samo je o takvom prijateljstvu načuo iz neke legende o kojoj se pričalo u njegovoj kući kada je bio dete.

Otišao je sa skupa ljut i uz preteće reči.

Niko ga nije shvatio ozbiljno.

— Mislite li da će nas sve otrovati opijumskim čajem? – upitao je Z-Osam glumeći prestravljenost.

— Ne, ali upokojiće nas svojim jebenim lirskim nadahnućima. – začuo se glas nekog Pisca koji je, nesvesno, dobro poznavao ironiju.

Grkinja je rekao ravnodušno:

— Ubiće se. Ta pizda će se ubiti, znam ga. Pizde to rade kada nemaju izlaza.

I bio je u pravu. Naredni skup se nikada nije održao. Katapult je izazvao nuklearnu katastrofu ružičaste elektrane.

Pre nego što je povećao snagu reaktora na nedozvoljenu, pomislio je i konačno uspeo da izgovori naglas:

— Ja sam pizda. I nisam ništa manja pizda od svih njih. Nemam za čim da žalim, nemam poroda i nemam izlaza.